

В такому контексті доцільно спиратись на твердження М. Тетчер: «... для перемоги потрібно більше ніж моральний запал: для цього необхідні чіткі уявлення про цілі та конкретні плани; точна оцінка сили ворога і його намірів; попереджувальні дії, що дозволяють мінімізувати ризики і захиститися від наслідків» [3, с.62].

Використання окреслених припущень дозволяє побудувати систему управлінського обліку та контролю як загальну інтегровану систему, яка ґрунтується на потребах суспільства, враховує певну непердабчувальність та нестабільність розвитку та ускладнення систем на макро рівні (соціальних, політичних, фінансових, інформаційних), що є притатманним сучасному світу та природні еґоїстичні властивості власників бізнесу й менеджерів компаній.

Література:

1. Акерлоф Д. Рынок «Лимонов»: неопределенность качества и рыночный механизм / Д. Акерлоф // THESIS. - 1994. - №5. – С. 91-104.
2. Мельник О.Г. Системи діагностики машинобудівних підприємств: полікритеріальна концепція та інструментарій: [монографія] / О.Г. Мельник. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2010. – 344 с.
3. Тэтчер Маргарет. Искусство управления государством. Стратегии для меняющегося мира / Тэтчер Маргарет; [пер. с англ.]. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 504 с.

Кузуб А.В. *аспірант кафедри
«Економіка та управління виробничим і комерційним бізнесом» Українського
державного університету залізничного транспорту*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВАГОНБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Вагонобудівні підприємства залізничного транспорту являються основою розвитку залізничного транспорту України, які забезпечують інноваційні

перетворення в залізничній галузі шляхом виробництва конкурентоспроможних транспортних засобів. Однак спостерігається складна політична ситуація, втрата ринків збуту, застарілі виробничі потужності, відсутність інвестиційних ресурсів, наявність конкурентів, що максимізують свій потенціал, за рахунок поширення оптимізаційних зав'язків, призводять до втрати вітчизняних вагобудівних підприємств на ринку транспортної продукції, що погіршує фінансово-економічний стан підприємств. Подолання кризових явищ вагобудівних підприємств потребує формуванню якісно нового підходу забезпечення їх конкурентоспроможності.

Вагобудівні підприємства є індустріальною базою залізничного транспорту України, діяльність яких направлена на забезпечення високоефективним рухомим складом, що дозволить швидко і безперебійно доставляти будь-які види вантажів [1].

Однак, сьогодні на підприємствах спостерігається поширення кризових явищ, погіршення фінансово – економічного стану. Це обумовлено скороченням об'ємів виробництва. Так за останні 2 роки обсяг виробництва скоротився на 25,5% , що призвело до скорочення задоволення споживачів та зменшення прибутку.

До причин зниження конкурентоспроможності промислових підприємств слід віднести [2]:

- використання старого обладнання, яке практично не оновлюється, у ремонтному виробництві;
- застосування застарілих технологій виробництва;
- висока собівартість;
- низька якість продукції;
- недосконала організаційна структура;
- високий рівень залежності підприємств від постачання матеріалів і комплектуючих:
- відмова від спеціалізації підприємства на ремонті одного або двох типів вагонів;

- брак власних коштів на закупівлі необхідних матеріалів, вузлів, колісних пар та ін.

Вагонобудівні підприємства як об'єкт управління мають свої ознаки: необхідність вирішення не тільки окремих інженерно-економічних проблем, а й проблем довгострокового планування та прогнозування розвитку матеріально-технічної бази, економічно обґрунтованого нормування оборотних засобів; різноманітність структурних підрозділів, високий ступінь централізації системи управління, взаємопов'язаність та необхідність синхронізації дій.

Однією з умов забезпечення конкурентоспроможності вагонобудівних підприємств пропонуємо виділити удосконалення системи управління за рахунок: постановки чітких цілей, завдань, формування ефективної організаційної структури управління, визначення технологічного управління та забезпечення виробництва висококваліфікованим персоналом.

На сьогоднішній день стан вагонобудівних підприємств залізничного транспорту є незадовільним, тому забезпечення конкурентоспроможності цих підприємств являється важливим аспектом розвитку залізничного транспорту.

Для забезпечення конкурентоспроможності вагонобудівних підприємств залізничного транспорту на світовому ринку та ринку країн СНД, необхідно удосконалювати систему управління підприємством, а саме [6]:

- розробка нової удосконаленої моделі управління підприємством;
- удосконалення організаційної структури управління підприємством;
- розробка нового більш ефективного технологічного процесу управління;
- постановка конкретних цілей та завдання;
- найповніше використання наявних резервів виробничих потужностей;
- удосконалення якісних та кількісних показників роботи системи управління підприємством;
- підвищення кваліфікації персоналу та керівників різних рівнів.

Література:

1. Дикань В.Л. Обеспечение конкурентоустойчивости предприятия: монография / В.Л. Дикань. – Харьков: Основа, 1995. – 160 с.

2. Качалина Л.Н. Конкурентоспособный менеджмент / Л.Н. Качалина. – М.: Изд-во Эксмо, 2006. – 464 с.
3. Дикань В.Л. Повышение эффективности функционирования естественных монополий в условиях рынка (по материалам железнодорожного транспорта): монографія. / В.Л. Дикань, М.І. Данько, О.В. Шраменко - Х.: УкрДАЗТ, 2010. - 168 с
4. Уткіна Ю.М. Резерви забезпечення якості на вагоноремонтних підприємствах залізничного транспорту / Ю.М. Уткіна // Вісник економіки транспорту і промисловості: збірник наукових праць.- Харків, УкрДАЗТ.-2008.- №24.-С.75-78.
5. Каличева Н.Є. Організація управління на підприємствах залізничного транспорту в сучасних умовах / Н.Є. Каличева // Вісник економіки транспорту і промисловості: збірник наукових праць.-Харків, УкрДАЗТ.-2014.-№45.-С.167-170.
6. Кузуб А.В. Конкурентоспроможність вагонобудівних підприємств залізничного транспорту: проблеми та шляхи забезпечення конкурентоспроможності [Текст] / А.В Кузуб // Вісник економіки транспорту і промисловості. - № 55, 2016.. - С.36 - 41.